

'ALS JE JE BOTTEN MAAR NIET BREEKT...'

Blijspel/klucht in vier bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALS JE JE BOTTEN MAAR NIET BREEKT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2006 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Joris de Vries - Man in de menopauze, die aan zijn tweede jeugd is begonnen. Kickt op alle vrouwen, gaat op motorrijles en draagt strakke broeken. Is erg seksistisch, maar goed voor zijn dochter Judith.

Judith de Vries - Jonge meid van rond de 25 jaar. Spontaan, kiest altijd kant van haar vader, al vindt ze zijn menopauze aanstellerij. Wordt flink teruggepakt voor haar hand boven het hoofd van haar vader houden.

Toos - Bemoeizuchtige buurtbewoner (midden 30). Werkt in dierentuin, op de slangenafdeling. Neemt haar baan erg serieus. Wil alleen maar goed doen, maar pakt dit wel eens verkeerd aan.

Fien de Vries - Vrouw van Joris (tegen de 50). Heeft allang door hoe haar man in elkaar steekt, maar moet toch nieuwe dingen ontdekken. Ze pakt hem flink terug als ze achter zijn geheimen komt.

Joyce de Vries - De overbuurvrouw (midden dertig). Kakmadam met stom hondje. Arrogant en betweterig. Geeft anderen overal de schuld van. Komt zichzelf flink tegen.

Flip Filipsen - De goeiige pakjesbezorger (rond de 30). Vredelievend en nieuwsgierig, maar zijn baan is zijn alles. Houdt zich strak aan de regeltjes.

Suzanne - (tegen de 30) De motorinstructrice die Joris motor moet leren rijden. Een pittige dame die uiteindelijk gebruikt wordt om Joris en Judith een lesje te leren.

Met veel van de leeftijden kan gesjoemeld worden. Alleen moeten Joris en Fien rond de 50 zijn en is het handig als Toos en Flip van ongeveer dezelfde leeftijd zijn.

EERSTE BEDRIJF

Vroeg in de middag.

Judith loopt heen en weer door de huiskamer; ze is duidelijk nerveus. Vanachter de coulissen (vanuit slaapkamer) praat haar vader luid met haar.

Joris: Bijna Juud, nog even geduld. (*duidelijk hoorbaar dat hij perst en zijn adem probeert in te houden*) Ik krijg hem er net niet overheen. Kom op, jongen. Beetje uitrekken nog.

Judith: Je hoeft niet, hoor. Je hoeft jezelf niet zo te pijnigen. Niet speciaal voor mij in ieder geval.

Joris: Nee, wacht maar... Het lukt wel. Nog een beetje duwen en persen. Hij zit bijna. AU. Shit, wat knelt dat ding. Au, au... Kom op Joris, je kunt het aan. Wees een vent!

Judith: Laat het nou. Alsjeblieft. Die geluiden zijn echt goor.

Joris: (*met sexy stem*) Oh, het staat zo sexy. (*zoekend naar woorden*) Zo... zo... goed. (*moeilijk*) Maar hij zit wel strak, zeg. Jemig de pemig, waarom doen mannen die dingen aan, zeg?

Judith: Je bent één van de weinigen. Geloof me!

Joris: Maar jullie vallen er wel op. En ja, zeg zelf; het is volstrekt veilig. Wie gaat er nou tien minuten zitten wachten tot hij uit is? (*komt op met strakke leren broek aan, loopt stijf en kijkt moeilijk*)

Judith: Pap. Alsjeblieft zeg. Het ziet er niet uit. Vooral je buikje niet. Zo is het echt een vetblubber.

Joris: Niets over mijn edele deel, jongedame. De vrouwtjes zijn daar vaak genoeg voor gevallen. Je kunt het gebruiken als kussentje. Ach, dat weet jij ook wel. Vroeger ging je er zo graag op liggen.

Judith: Maar nu niet meer. Zeker niet als jij die broek aan hebt.

Joris: Dan heb je geluk, want ik kan er niet mee gaan zitten. Volgens mij scheur ik er dan in zijn geheel uit.

Judith: Dan doe je hem toch weer uit?

Joris: (*beetje boos*) Judith, laat dat! (*beetje zielig*) Ik heb die broek nodig. Zonder die broek stel ik niets voor.

Judith: Ook zoiets. Waarom moet je nou zonodig dat motorrijbewijs gaan halen? Hoe vaak motorrijders niet ongezien geschept worden.

Joris: Kind, dat is een doel in mijn leven. Een groot doel zelfs. Ik heb het altijd al gewild, maar je moeder hield me steeds tegen. Nog steeds trouwens, maar dit keer luister ik niet naar haar. Over een maandje rijd ik rond op een Harley Davidson.

Judith: Alsof je direct les krijgt op zo'n ding. Man, je krijgt zo'n saaie lesmotor. En geloof me, als je in een groepje les krijgt, is iedereen zeker dertig jaar jonger dan jij.

Joris: Ik scheur ze d'r allemaal uit. Ze zullen nog op hun neus kijken.

Judith: Als je je botten maar niet breekt...

Joris: Welnee, ik ben een verstandig man. *(de bel gaat)* Dat is voor mij. Ik heb een helm besteld. *(wrijft in zijn handen)* Oh, ik heb er zo'n zin in. Ik heb zo'n hele coole met van die rode scheurstrepen op de zijkant besteld. *(Joris gaat vrolijk af. Judith zucht eens diep en gaat op de bank zitten)*

Judith: Lekker hoor, zo'n pa in de overgang. *(Joris komt binnen, gevolgd door Flip)*

Joris: *(teleurgesteld)* Het is een pakje voor jou of je moeder. Pak jij hem maar aan. *(wil balend op een stoel zitten, maar kan zijn benen niet buigen - gaat daarom richting de slaapkamer)* Mocht er een pakje voor mij komen, Juud, roep me dan even! *(af)*

Flip: Eén vriendelijke goedendag mevrouw. De naam is Flip Filipsen. Ik ben gestuurd door 'Zend & Zo'. U had iets besteld.

Judith: Ehm... ik dacht het niet. Maar eh... wat is het?

Flip: Mevrouw, wij kijken de pakjes niet na op inhoud. Er zijn klanten die hechten aan privacy. Stel dat u een vibrator had besteld, dan is het raar als wij dat ook weten. Uw seksleven is geheel aan u; dat moet binnen de muren blijven, vindt u niet?

Judith: Juist ja... Goed, geef het dan maar hier.

Flip: U moet even tekenen voor ontvangst, maar eerst het pakje in mijn bijzijn openmaken. Als u het verkeerde artikel krijgt; dan kan ik het direct weer meenemen. Stel dat ik wegrijd op mijn brommertje en dat ik aankom bij 'Zend & Zo' en dat ze me dan zeggen: Mevrouw De Vries heeft gebeld; ze heeft het verkeerde pakketje ontvangen, dan moet ik weer helemaal terugkomen.

Judith: En mijn privacy dan?

Flip: Ja, u krijgt van mij alle privacymogelijkheden. Ik zal me met mijn rug naar u toe draaien, dan kunt u rustig het doosje openmaken en kijken wat er in zit. Heeft u dit gedaan, dan kunt u mij vertellen of het goed is en dan vertrek ik gewoon weer. Met een handtekening natuurlijk? *(draait zich al een kwartslag om)*

Judith: Het is allemaal heel duidelijk. Ehm... het pakketje...

Flip: Oh natuurlijk. *(met zijn ene hand voor zijn ogen, draait Flip zich een stukje om en geeft Judith het pakje)* Mevrouw, nog één tip. Pak het voorzichtig uit. Het kan zo maar breekbaar zijn of misschien wel een kip met de vogelziekte. *(alsof hij heel slim is)* Ja, tegenwoordig weet je het niet, hoor. Er krijgen ook mensen kogelbrieven en

brieven met chemische stoffen. Uiterst voorzichtig handelen is belangrijk, vindt u ook niet?

Judith: Meneer Filipsen, dat zal ik zeker doen. *(Judith zet het pakje op tafel en begint hem voorzichtig open te maken. Ze doet het uiterst nauwkeurig. Op haar gezicht komt een verbaasde blik, waarna ze een décolleté uit het doosje pakt en omhoog houdt. Judith licht stotterend)* Eh... meneer Filipsen, ik denk dat er een vergissing is gemaakt. Dit heb ik niet besteld. En mijn moeder al zeker niet.

Flip: *(valt op knieën, nog steeds met zijn rug naar Judith toe - slaat met zijn handen op zijn hoofd - is gebroken)* NEE! Zeg me dat het niet waar is. Vertelt u mij alstublieft niet dat ik het verkeerde pakje heb meegenomen! Ik kan me geen fouten permitteren.

Judith: *(geschrokken)* Rustig maar! Ehm, ik vraag m'n vader wel of hij het misschien besteld heeft.

Flip: *(kordaat)* Onmogelijk! Op het pakketje en op de pakbon staat als geadresseerde 'mevrouw De Vries'. Het is dus van u of van uw moeder.

Judith: *(wat gegeneerd)* Mijn vader kan nog wel eens anders doen dan hij zou moeten. Wacht maar. Ik ben zo terug! *(af naar slaapkamer. Flip loopt ijsberend heen en weer, nog steeds balend)*

Flip: Flip, Flip, Flip. Je gaat me toch niet vertellen dat je een order verkeerd hebt afgeleverd? Dat is niet jouw stijl. Zo ben jij niet. Je bent op het juiste adres. Die dame schaamt zich gewoon voor de inhoud van het pakje en doet maar alsof. Ze wil er niet voor uitkomen dat ze een rare hobby of iets heeft. Het ligt niet aan jou. *(Judith weer op)*

Judith: Het spijt me, mijn vader heeft hem ook niet besteld. Het zal toch op een verkeerd adres zijn aangekomen misschien.

Flip: *(draait zich wat driftig om)* U bent toch mevrouw De Vries?

Judith: Ja, één van de velen.

Flip: Wat bedoelt u daarmee?

Judith: Er zijn erg veel 'de Vriezen' in Nederland.

Flip: Friezen wonen alleen in Friesland. Vergist u zich daar niet in. Alle andere inwoners van Nederland zijn Hollanders. Spreek een Fries ook nooit aan met Hollander; hij timmert je zo de bek dicht. Neem dat van mij aan.

Judith: *(loopt naar het pakje toe - bekijkt het)* Ah, ik zie het al. Kijk, meneer Filipsen. Hier staat het: Mevrouw de Vries, Overbeekstraat 33. Dat is de straat aan de overkant.

Flip: Maar ik heb op het naamplaatje bij uw deur gekeken.

Judith: Ik ben ook wel een mevrouw de Vries, maar u staat hier in de

Van Goghstraat. De Overbeekstraat zit direct aan de andere kant van de straat. (*wijst*) Daar woont ook een De Vries.

Flip: (*slaat zich weer tegen het hoofd*) Flip, sukkel! Je hebt het verkeerde adres genomen. Laat het de baas maar niet weten. Hij stuurt je zo de laan uit.

Judith: Ik zal wel even plakband halen; dan kan het pakje netjes worden afgeleverd bij de overbuurvrouw. (*plots ondeugend*) Zo Joyce, wat ben je van plan?

Flip: Joyce? Zie ik eruit als een vrouw? Mijn naam is Flip, mevrouw de Vries. Maar goed, vergissen is menselijk. (*wacht even*) Laat dat plakband maar. Ik mag het pakje zo niet afleveren. Dan heb ik privacywetten overtreden. Vindt de baas niet acceptabel. Geeft u mij het doosje maar? (*Judith geeft het doosje terug*) Oh, en één ding... zeg dit tegen niemand! Niemand mag horen van deze enorme fout. Alstublieft, ik vraag het u.

Judith: Natuurlijk Flip. Ik houd mijn mond.

Flip: En eh... nu het pakje toch niet voor u was... ehm... wat zat er... eh... in?

Judith: (*drukt de doosflappen nog iets strakker naar beneden*) Flipje, Flipje, als jouw baas hoort dat je daarom gevraagd hebt en je de inhoud van het pakje dus kent, dan heb je big troubles.

Flip: Ik spreek geen woord Engels, mevrouw. Mijn vader vond het onzin dat ik dat leerde. Hij zei: Flip, jij bent net als je vader. Jij wordt postbode of pakjesbezorger, gewoon lekker in het platte, natte Nederland. Engels is alleen maar een blok aan je been.

Judith: Ga nu maar snel! Anders vraagt je baas zich nog af waar zijn favoriete, goed functionerende Flippertje toch blijft.

Flip: Mevrouw, u weet waar u het over hebt. Er moet gewerkt worden. U bent erg verstandig.

Judith: U kunt het wel vinden, hè?

Flip: De heenweg is me ook gelukt. Nou ja, bijna dan. Verkeerde straat, maar goed... Ik ga d'r vandoor op m'n brommertje. (*op speciale toon*) Doeiii (*af*)

Judith: Jongen, je bent je naam meer dan waard. (*lacht - dichter naar slaapkamerdeur*) Pa, kom eens!

Joris: (*vanuit slaapkamer*) Wat is er? Is m'n pakketje er?

Judith: Ehm... nee, maar ik heb wel iets anders... ehm... interessants.

Joris: (*komt op, nog steeds met leren broek, nog steeds raar lopend*) Is de overbuurvrouw een hoerenhuis begonnen?

Judith: Huh? Hoe... hoe weet jij dat nou?

Joris: Huh? Bedoel je dat...? Nou ja, ik zei maar wat. Maar, ik dacht

het wel, hoor. Altijd al. Als ik dat wijffie zag lopen. In d'r chique bontjas met d'r mislukte kroeskop, dacht ik steeds weer; Er zit meer in die vrouw. Ze heeft vast een duistere kant. Weet je misschien hoeveel ze vraagt voor een goede beurt?

Judith: PAP! Gatver. Ieuw, ik zie jullie al liggen... Met die poedel ertussen, of nee, nog erger... met een likkende poedel ertussen...
BAH!

Joris: (*met vieze stem*) Zo'n lekker donserig beestje die je gezelschap houdt, tijdens de daad. Dat moet een vernieuwende ervaring zijn.

Judith: Pap, stop! Hou op! Je bent bijna zestig, man. Je lijkt wel een oud vies mannetje.

Joris: Je begint er zelf over.

Judith: Nee, luister nou even... Joyce heeft een sexy decolleté besteld.

Joris: Ik zei het je? Een hoertje!

Judith: Ja vast. Laat je fantasie je maar weer het hoofd op hol brengen. (*wacht even*) Maar zeg zelf, gewaagd voor die stijve tang.

Joris: Ze heeft vast allerlei plannen. (*krijgt een idee*) Oh nee... ze heeft een nieuwe vlam. Een minnaar. Of ze is zelf een minnares. (*verlekkerd*) Dan maak ik ook een kans bij haar. Ik zie wel hoe ze altijd naar me kijkt. Met van die geile ogen.

Judith: Pap, wat zit jij vies in de overgang, zeg. Was je eindelijk van de puberteit af, begin je hier weer aan. Waarom woon ik hier nog?

Joris: Dat vraag ik me ook af... (*schraapt keel*) Ik bedoel... je bent natuurlijk hartstikke welkom en je mag blijven zolang als je wilt. Gezellig.

Judith: Kan ik er wat aan doen dat die stomme woonstichting zo'n achterlijke fout heeft gemaakt? Geloof me, als ik morgen een huisje krijg aangeboden, ben ik vertrokken.

Joris: (*totaal niet reagerend*) Hé Juud, ga je mee... een rondje wandelen?

Judith: (*wacht even - kijkt Joris aan*) Wat ben je van plan?

Joris: Kom op! Effe bij buu'v de Vries kijken.

Judith: Pap! Je bent echt een oversekst mannetje. Gedraag je naar je leeftijd.

Joris: Hé, je bent zo oud als je je voelt.

Judith: Mama komt zo thuis. Ga met haar maar ondeugend liggen wezen. (*verachtelijk*) Nee... niet doen! Ik wil het niet eens voor me zien... (*kijkt vies*) Oh... te laat! Gatver.

Joris: Vroeger was je moeder, werkelijk waar, een enorme stoot in bed. Echt, als ik al tien keer op apengapen lag, wilde zij nog meer.

Judith: Doe me dit niet aan! Verpest mijn tere kinderziel nu niet.

Joris: Hé, hadden we het niet gedaan, dan had jij hier niet vies staan wezen. Onthoud dat, hè! *(de bel gaat weer. Joris reageert niet direct, Judith wil al naar de gang lopen, maar Joris duwt Judith plots aan de kant en loopt snel, maar met hetzelfde stijve loopje de hal in. Judith kijkt een beetje geschrokken. Joris komt terug, wederom met een hangend gezicht. Hij wordt gevolgd door Toos)*

Toos: Sorry dat ik effies storen kom. Maar ik heb een probleem. Een groot probleem. En het probleem is dat het ieders probleem is.

Joris: Misschien moeten we het probleem dan maar eens zien op te lossen?

Toos: Nou, ik wil geen onrust stoken in deze onrustige situatie en ik moet jullie zekers niet ongerust maken, maar ik kan jullie geen rust aanbieden als de onrust nie verdwijnt.

Joris: Snappen we. Vertel maar op!

Toos: U weet van de dierentuin hè? Met de zebra's en de giraffen en de olifanten enzo. Nou is er een probleempje. In die dierentuin. Nou ja, meer d'r buiten.

Joris: Dat zei u zojuist ook al.

Toos: Och ja, ik ben ook zo op van de zenuwen. Mijn zenuwgestel is overbezenuwd. Ik ben een zenuwzinking nabij, werkelijk waar.

Judith: Ik haal wel even een glaasje water. *(met speelse, gemene blik op Joris, die bozig terugkijkt)* Ben zo terug. Maak het u gemakkelijk.

Toos: Doe me dan maar een bakkie leut. M'n pootjes ken ik niet eens stil houden. Ze trillen aan één stuk door. Kijk maar! *(laat trillende handen zien)* 't Is toch helemaal vreselijk. Allemaal spanningen. Pure spanningen. *(Judith snel af)* Och meneer de Vries, gaat u ook effe zitten, wilt u. Dat gesta werkt niet echt rustwinnend.

Joris: Nou, ziet u... ik eh...

Toos: U ben bang voor me. Ik zie het aan uw oogjes. U ziet in mij gevaar. *(wordt plots weer bang)* Dat moet u ook wezen. U moet bang zijn, want het is vreselijk. *(ziet plots Joris' broek - totaal verbaasd)* Maar wat heb u nou aan?

Joris: *(houdt been stukje omhoog)* Dit?

Toos: *(verlekkerd)* Een man in het leder! Och, och, dat vin ik toch zo opwindend. Helemaal opgewonden raak ik d'r van. *(Joris kijkt wat ongemakkelijk)* Ik ken u zo opvreten, echt waar. Wordt dit uw nieuwe kledingoutfit?

Joris: *(perst er uit)* 't Is een test. *(haperend)* Ehm... ik test deze broek... deze nieuwe broek... voor een fabriek. Een fabriek met kleding voor de wat rijpere man.

Toos: Ja, rijp ben u. Dat is zeker waar. *(plots weer bezorgd boos)* Hè verdorie, u leidt me helemaal af met uw sexy looks. Dat ken ik nu

helemaal niet gebruiken. Ik heb andere zaken aan mijn hoofd, glibberige zaken, mag ik wel zeggen. *(gaat op de bank zitten)*

Joris: *(wat benauwd)* Glibberig, Toos?

Toos: Nou ja, niet echt dan. Een beetje... Of eigenlijk, het lijkt er een soort van op. Eigenlijk is het helemaal niet glad en glibberig, maar gewoon ruw, schubbig. Nee, ziet u, het zit zo. Ik werk in de dierentuin, dat weet u hè? Met zeekoeien, dolfijnen, vissies, dat soort dingen. Nou was ik vandaag... *(blik gaat naar schilderij)* Hee, hebben jullie een nieuw schilderijtje gekocht? *(staat op, gaat naar schilderij toe en bekijkt het)* Wow, een echte... Ik zie verfstreepies staan.

Joris: *(dwingend)* Dierentuin, glibberig en toch schubbig! Vertel Toos! Ik ben reuzennieuwsgierig geworden.

Toos: Oh ja, natuurlijk. Ik zal het vertellen. *(gaat weer op bank zitten)* Vandaag mocht ik werken op de slangenafdeling; bij schele Arie, Glijdende Gerard, Muizenverslindende Max en... Sorry, ik dwaal af. Goed, schele Arie lag gewoon in zijn kooitje, lekker een beetje te dutten toen Rudy naar me toe kwam rennen, je weet wel, Rudy van Zanten, die man die pas die grote prijs won bij de Staatsloterij. Ken je hem? *(Joris knikt ongeïnteresseerd)* Hij zei dat Glijdende Gerard hem gepeerd was. *(Judith op met drie mokken en een pot suiker)*

Joris: Is er een slang ontsnapt?

Toos: Ja... en niet zo'n lekkere ook. Een anaconda, vier meter lang. Hij doodt je in een halve minuut. Die moet je niet tegenkomen op straat. *(Judith laat suikerpot vallen, Toos schrikt hier erg van)* Kind, wat doe je nou? Je laat de suikerpot zomaar vallen? Nou moet je weer aan het stofzuigen.

Judith: *(bang)* Loopt die slang hier ergens in de stad rond?

Toos: Welnee joh... *(lacht om Judith's bange gezicht)* Hij ken toch helemaal niet lopen? Hij glijdt... heel geleidelijk.

Judith: *(paniekerig)* Een slang? Ergens in de stad? Je moet hem vangen. En heel snel!

Toos: Joh... Vertel me nog eens iets nieuws. Dat snap ik toch ook wel? Maar ik wou eigenlijk vragen of jullie effies konden helpen. Zes paar oogies zien meer dan vier.

Judith: Niet dus, hè! Ik ga echt niet oog in oog met dat beest staan. Ik haat die glibberige beesten.

Joris: *(bijdehand)* Schubbig Judith, niet glibberig. Dat lijkt alleen maar zo.

Toos: Kijk, u heb er zelfs verstand van. U gaat vast wel even mee zoeken naar een exemplaar van die prachtige soort.

Joris: (*snel*) Nee, ik moet... eh... ik verwacht een pakketje. Met iets belangrijks erin. Het zal vanmiddag bezorgd worden. Het kan elk moment komen.

Judith: Ga maar mee, hoor pap. Ik neem het pakketje wel aan.

Joris: (*snel*) Nee, ik eh... ik moet hem passen. Een helm heeft verschillende maten. En anders moet die arme stakker nog een keer komen opdraven. Nee joh, ga jij maar mee. Dan ruim ik die suiker wel even op.

Toos: Eerst nog een bakkie leut. Die slang is toch niet zo snel.

Judith: (*nog bang*) Maar wel levensgevaarlijk.

Joris: Toos, ze gaat met je mee, hoor. Ze lijkt een groter watje dan ze is. Zulke meiden moet je een beetje sturen. Verder is ze best lief hoor.

Judith: Pap, mooi niet dus hè...

Joris: Lieverd, je moet je medemens soms een handje helpen. En trouwens, als je hem vindt, kom je misschien nog in de krant ook.

Toos: Meneer de Vries, doet u dat alstublieft niet. Bel geen krant. Dat is slechte PR voor de dierentuin.

Joris: Goed dan, doe jullie best, dames. Als jullie terugkomen, is er koffie.

Toos: (*staat op*) Heel fijn dat je meegaat Judith. We starten zo, midden in de stad... Daar kan hij het meeste leed aanbrengen. Ga je mee?

Judith: (*met blik strak op Joris gericht*) Ga maar vast. Nog even mijn jas pakken.

Toos: Tuurlijk. Dag meneer de Vries. (*af door haldeur*)

Judith: (*barst los*) Man! Je weet dat ik die beesten doodeng vind. Ze benauwen me en ze zijn hartstikke gevaarlijk.

Joris: Toos wacht op je. Laat haar niet te lang wachten, wil je?

Judith: Ik pak jou nog wel. Wacht maar af!

Joris: (*plagerig*) Mijn motortje rijdt je er toch uit. Tot straks, lief kind.

Judith: Ik hoop dat je je botten breekt. Allemaal! (*Judith gaat boos kijkend af. Joris kijkt tevreden en wrijft zich in zijn handen. Gaat op zoek in kasten en laden*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto